

ből leszáll egyszer tényleg magas trórusáról és felkap maga is egy ágyut; hiszen sokszor tett már csudát, már pedig nagyobb csudát nem lehetne ma tennie, minthogy tényleg győzelemhez segítse őket. De egyébként is tele van őshumorról az olasz hivatalos, amelyet 18-án adtak ki — Isten segítségével — a népek mulattatására. A nagy humorérzékre valló jelentéshez talán nem is kell kommentár, hiszen az csak önmagától érthető, hogy nagy sikere az olaszoknak az, hogy amíg ők a „szokott módon” nyomulnak előre, mi a centrumukat tudjuk fenyegetni, úgy, hogy még a hivatalos jelentésben is ijedten sóhajtják: — „Isten segítségével”... Isten segítségével leközzöljük hát mi is az olasz jelentést; beszéljen maga:

A Magyar Távirati Irodának jelentik a sajtóhadiszállásról:

Az olasz vezérkar augusztus 18-án a következő jelentést adta ki:

A tirol-trentinói front mentén egyre tart tüzésünk élénk és hatásos tüzelése.

A Bacher-völgyben (Sexten) csapataink augusztus 17-én elfoglalták az ellenséges sáncállások második vonalát. Bár az ellenség gyorsan kivonta magát az üldözés elől, két tisztet és mintegy negyven katonát elfogtunk, sok puskagolyót és más anyagot zsákmányoltunk.

A Krn-szakaszon egy osztagunknak sikerült a Virsic hegytarajon keresztül a Javorcek irányában előrenyomulva, heves harc után az ellenséget egy lövészárokból elűzni s azt elfoglalni.

Tolmein vidékén tovább nyomultunk előre, különösen a Santa Lucia-magaslaton, a hol további sáncállásokat foglaltunk el és körülbelül félszáz foglyot ejtettünk, köztük néhány tisztet.

Nagyszerű sikert arattunk a Karszt-fensíkon is. Mialatt mi a szokott módszer szerint előrenyomultunk, az ellenség heves támadást kísérelt meg frontunk közepe ellen, amennyiben először számos üteg tüzelését irányította oda és azután rohamra ment. Tüzésünk gyors és hatásos beavatkozása rövidesen

megállította az akciót. Azután gyalogságunk ellentámadásba ment át. Isten segítségével némi tért nyertünk és Marcottinitől nyugatra elfoglaltunk egy fontos állást.

— **Szeged közlélmzése.** Szeged lisztellátásának rendezése ügyében a szegedi malomtulajdonosok szombat délután 4 órakor az Iparkamara tanácstermében dr. Somogyi Szilveszter polgármester elnöklésével értekezletet tartottak. Az értekezleten jelen volt Szabó Gyula iparkamarai titkár is. Dr. Somogyi Szilveszter polgármester indítványozta, hogy a pékek, lisztkereskedők és lisztelárusítással foglalkozó kereskedők és szatócsok kiszolgáltatását olyan arányban osszák fel a malmok egymás között, amilyen arányban a malmok kapják a gabonát a várostól. Így a Back-malom 60, a Bokor-malom 20, a Lichtenegger-malom 10 és a Márer-malom 10 százalékban. Az értekezlet a polgármester indítványát elfogadta, ami után a jelenlevő malomtulajdonosok a polgármester és iparkamarai titkár jelenlétében megállapították, hogy melyik malom mely pékeket, lisztkereskedőket, illetőleg szatócsokat szolgál ki a megállapított arányban. Ezzel az értekezlet véget ért.

— **A szőlőföldek adója.** A szegedi szőlőtermésben — mint tudvalevő — permetezések megkésése vagy teljes elmaradása következtében nagyon sok kárt tett a peronospora, valamint egyéb betegségek. Így — sajnos — sok helyen nem termett szőlő. A polgármester ezért arról értesíti a termelőket, hogy a földművelésügyi miniszter rendelete értelmében mindazok, akiknek szőlőjében nem termett szőlő, a földre kivetett adó elengedését kérhetik. A polgármester a szegedi gazdák részére erre a célra nyomtatott kérvényeket készített, amelyeket a károsult gazdáknak aláírás után az adóhivatalhoz kell benyújtani. Az ilyen kérvények az alsótanyai központi rendőrségen kérhetők ki. A pénzügyigazgatóság a kérvényező gazdák szőlőjében megtartott szemle után határoz az adóelengedést illetőleg.

Akkor már nem szaladtunk utánuk és nem vágytunk a szívükre ölelni őket; minek? Mi is megyünk nemsokára, vagy ha nem is, jön az orosz. Minek is folytatják tovább a háborút, hiszen láthatják, nincs célja, nincsen értelme.

Aztán tavasz lett. Május. A virágokat azért már nem hordtuk az állomásra, a katonáknak, mint régen; minek? Jobb az a sirra, a katonasírokra... Ugyis megtér mind... hiába. Akkor megkapják ők is a virágokat, szegények.

Akkor elfásultan éltük a szegény kis életünket és nem rázott meg a Gorlicze előtt dörgő ezer ágyú hangja; hát áttörtük az orosz frontot. De minek, mikor ugysem bírnak velük? Minek? Csak a szívünk legrejtékén éledt valami lassan az eseményekkel: Tarnow! Przemysl! Lemberg!

Akkor újból hallottuk a városok nevét, amely felé hosszú hónapokon át fekete gyászfátyolban lengett könnyes szomorúságunk. A szemünkben újraéledt a tűz, a lelkiünkben a remény: nincs még minden veszve! És kutató, kigyult szemünk a messzi Északra néztek sok ájult délutánon, most... most újra mi írjuk a történelmet! Láttuk a futó oroszokat messzire néző szemünkkel, de a szívünk, amelyet a rémhírek hűtöttek hosszú hónapokon át az elfásulásig, nem látta meg nyomukban a mi katonáinkat, a virágos, nótás fiukat; megünnepeltük a győzelmeiket: Ivangorod, Varsó, Kowno, Novogeorgievsk, de a katonák, a mi katonáink nem jutottak többé az eszünkbe olyan melegen, olyan forrón, mint előbb. Elfásított bennünket a fájás; megszoktuk a szomorú-

ságot, beletörődést, aztán, hogy újra fellobbant a győzelmek nyomán a láng, elfeledtük az előbbit és hozzászoktunk ehhez; már nem érezzük a rémet, nincs okunk jóknak lenni többé, hiszen a miénk, miénk a világ és mi nek, ugyan minek éreztetni a katonákkal, hogy értünk küzdenek? Kell nekik, vagy ám próbálják meg nem elmenni és nem harcolni! Így lettünk újra, egy év alatt emberekké, régi, rossz, önző emberekké, akikben a szív újra csak az én „én”-ért dobog.

Hercegnőm! Szent István napján, a szegedi korzó utjait járva gondoltam el ezeket, mikor megjött a jelentés, hogy Novogeorgievsk elesett és 85 ezer embert elfogtunk és 700 ágyut zsákmányoltunk. Akkor láttam a felgyuló arcokat és hallottam az örömtias kiáltásokat: *A miénk a háború!* És nekem eszembe jutott az első nap s a többi mikor magával jártuk az utat az állomásig és részegek, mámorosak voltunk onszívünk jóságától. Én a Maga mély szeméit néztem és sirva ujjongott a szívem a katonákért és amikor összetévedt remegő kezünk, a maga kezének remegése elárulta, hogy Maga is úgy éreztél Hercegnőm mint én. Szent István napjának délutánján újra az eszembe jutott Maga Hercegnőm és ezek a napok és fáj, hogy már nem a régi jók az emberek és nem járunk ki az állomásra, mint régen. Holnap ki fogok menni és egész nap a Maga elefántesontszinü nyakára gondolok ott, a katonák, a mi katonáink közt. Pál!

(sipos.)

— **Beiratások.** A III. kerületi Margit-utcai állami polgári leányiskolában az 1915—16. tanév a rendes időben nyílik meg. A beiratás szeptember 1—4-ikén lesz és pedig 1-én az I., 2-án a II., 3-án a III. és 4-én a IV. osztályba vétetnek fel a tanulók. A javítóvizsgálatokat augusztus 31-ikén délelőtt 9 órakor, a különböző vizsgálatokat szeptember 1-én és 2-án délután 3 órakor tartják a Margit-utcai iskolában. Az igazgatóság. *A beiratások a Dugonics-utcai polgári leányiskolában* szeptember 1., 2., 3. és 4-én délelőtt 8—12 óráig az I. emeleten levő igazgatói irodában és tanácskozóteremben eszközöltetnek, míg a javító, pótl., felvételi (tantervkülönbözeti) vizsgálatok szeptember 1-én délután 3 órakor fognak megtartatni. Az igazgatóság. A város községi iskolaszéke az 1915—16. tanévre eszközözendő beírásokra vonatkozólag a következőkről értesíti a közönséget: I. A beiratások az összes belterületi községi iskolákban szeptember 1., 2., 3. és 4-én, délelőtt 8 órától fél 12-ig és délután 3 órától 5-ig lesznek. A belvárosi községi népiskola összes fiu- és leány-, úgy az ujszegedi III. és magasabb fiu- és leányosztályai-ban a Jerney-házban (Széchenyi-tér 8. szám, I. emelet); a mórai községi népiskola fiu- és leányosztályai-ba, a városi árvaház épületébe a Kálvária-sugáruton; a rókusai községi népiskola fiu- és leányosztályai-ba, a Bérez házában (Párisi-körut 41. szám I. emelet); az alsóvárosi községi népiskola fiu- és leányosztályai-ba, a Siketnéma intézet épületében; a felsővárosi szentgyörgyi községi népiskola fiu- és leányosztályai-ba, a Zárda-utca 22. sz. alatt, (Ozsváth-ház); a szilléri-sugáruti községi népiskola fiu- és leányosztályai-ba, a Szilléri-sugárut 18. szám alatt; a esongrádi-sugáruti községi népiskola fiu- és leányosztályai-ba, a Füredi-utca 8. szám alatt; az ujszegedi községi népiskola I. és II. fiu- és leányosztályai-ba, az ujszegedi iskola helyiségeiben. Az ismétlő-iskola oktatásra minden városrészben a fent jelzett idő alatt iratnak be azon tankötelesek, kik a mindennapos iskola tanfolyamát bevégezték, 12 évesnél idősebbek, de 15-ik életévüket még be nem töltötték és más iskolai oktatásban nem részesülnek. A rendes tanítás az összes elemi iskolákban szeptember 6-án, az ismétlő iskolákban pedig szeptember 12-én veszi kezdetét.

— **Ötszázhatvanöi koleramegbetegedés.** Mint a budapesti tudósító közli, Magyarország területéről az e hónap 2-ától 8-áig terjedő időben ötszázhatvanöt ázsiai kolerabetegedést jelentett háromszázötvenhárom halálzással. Az esetek a következőképpen oszlak meg.

Törvényhatósági városok: Baja 7 (4), Debrecen város (1), Kassa 2 (2), Kolozsvár 2 (2), Komárom 4, Miskolc 5, Szatmárnémeti 3, Zombor 1. A többi a vármegyék területén fordult elő. A katnaságra 23 megbetegedés és 4 halálozás esik, még pedig Kassa 1, Komárom 4, Miskolc 4, Szatmárnémeti 3, Zombor 1, Ssrétudvari 1, Berettyóújfalú 2 (2), Hatvan 1, Nyiregyháza 1, Zsolna 6 (1). Hadifoglyok között 3 megbetegedés és 1 halálozás történt, még pedig: Kassa 1 (1), Zsolna 2. A öbbi 539 megbetegedés, illetve 308 halálozás a polgári lakosság körében fordult elő.

— **Iparosok lisztellátása.** Megirtuk, hogy az ipartestület a szegedi ipari szövetkezetek érdekeltségével karöltve, fogyasztási szövetkezetet kíván létesíteni a mai rendkívüli idők tartamára abból a célból, hogy az iparosok liszt- és más fontos háztartási szükségleteinek beszerzése körül az egyesülés előnyeit biztosítsa. Vasárnap délelőtt 10 órakor lesz a szövetkezet alakuló gyűlése az ipartestület nagytermében, melyre az érdekelteket ez uton hívja meg az elnökség.

— **Adomány a V. H. O. Sz.-nek.** Ifj. Brájjer Lajos hősi halála alkalmából dr. Brájjer Lajos és neje 100, dr. Végh Lajos (Nagybecskerek) 50, és dr. Pollák Viktor (Nagybecskerek) 30 koronát adományoztak a